

O analiză critică a Hillsong Church (3)

Muzica Hillsong Church

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 10.06.2021, Actualizat: 10.06.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Însușirile muzicii Hillsong

Muzica Hillsong Church este de fapt produsul de prezentare. Creșterea „Church” se datorează în primul rând muzicii Hillsong. Aici se compun permanent cântece noi, care ajung chiar și în cercurile conservative ale creștinismului. Nu se pot deosebi de muzica laică prin faptul că, așa cum am menționat mai sus, ocupă adesea primele poziții în topurile laice din Australia. În prezent, există din ce în ce mai multe Praise-&-Worship-Events după modelul Hillsong, care fie că prezintă cântecele Hillsong, fie cântece similare. De obicei, aceste cântece nu au o profunzime spirituală deosebită, de aceea se pot găsi destul de rar adevărate gafe doctrinare. Acestea se caracterizează prin multe repetiții și melodii repetitive, care funcționează adesea pe principii foarte asemănătoare: Se începe foarte încet, cu puține instrumente, devine din ce în ce mai tare cu tot mai multe instrumente, pentru ca apoi să devină din nou mai liniștit cu tot mai puține instrumente. Se știe foarte bine de efectul pe care această metodă îl are asupra psihicului uman.¹

Aceste cântece sunt prezentate sub forma unui concert rock laic normal. Participanții sunt astfel transportați într-o stare de extaz, asemănătoare cu starea de ebrietate, care este considerată de obicei ca fiind prezența lui Dumnezeu. Tinerii sunt deosebit de receptivi la acest lucru. De multe ori ei nu știu că aceste stări se produc și în concertele rock laice; totuși, aici se vorbește mai degrabă de o anumită „magie a momentului” (*Magic Moments*).

În anul 2019, în revista creștină *pro* a apărut un articol potrivit căruia unul dintre muzicienii de frunte ai mișcării Hillsong „și-a pierdut credința”. El a scris numeroase cântece pentru Hillsong Music și a fost responsabil de conducerea muzicală a Hillsong Church.²

Muzica în serviciul divin

Muzica joacă un rol foarte important în serviciile divine Hillsong. Adesea ea ocupă mai mult spațiu decât predica propriu-zisă și chiar și în timpul predicii se poate auzi acompaniamentul de pian pe fundal. Totul este conceput pentru a emoționa oamenii și pentru a-i câștiga.

Când ne gândim că în epistolele Noului Testament nu există nici măcar o singură menționare directă a unui instrument muzical în biserică și că, chiar și în slujba Templului din Vechiul Testament, doar trei instrumente alese jucau un rol (compară cu 1. Cronici 25.1), și că doar marele preot intra în Locul Preasfânt o singură dată pe an, și asta *nu fără sânge* (nu cu muzică care îți taie urechile!), și când ne gândim, de asemenea, că astăzi avem cu toții „intrare liberă în Locul Preasfânt [cel mai dinăuntru] *prin sângele lui Isus*” (Evrei 10.19) - atunci este greu de înțeles de ce Hillsong Church este de părerea că intrarea în cea mai sfântă prezență a lui Dumnezeu cu muzică rock zgomotoasă este calea cea mai bună de urmat.

Înțelegerea închinării

Muzica Hillsong este cel mai adesea asociată cu cuvântul „Worship” (închinare). Când însă ascultăm³ predici pe tema „Worship”, atunci lipsește o explicație a ceea ce înseamnă în primul rând închinarea/Worship. Se poate, desigur, să se amintească uneori un gând suplimentar, așa cum

explică Freimut Haverkamp în videoclipul amintit, și anume că trebuie să ne oferim trupul ca jertfă plăcută lui Dumnezeu (compară cu Romani 12.1). Cu toate acestea, nu am găsit nicio predică despre închinarea adevărată și nici nu este clar exprimat nucleul închinării adevărate în cântecele Hillsong-Worship. Din nefericire, aceasta nu este o problemă specifică Hillsong, ci, de fapt, nu se vede ca problemă nici în mare parte din creștinătate.

În primul rând, închinarea nou-testamentară este mai mult decât o atitudine interioară sau un lucru interior pe care cineva îl poate aduce acum înaintea lui Dumnezeu *în orice loc*, spre deosebire de slujba din Templul iudaic din Ierusalim, așa cum interpretează Freimut Haverkamp textul din Ioan 4. Ioan 4 spune că trebuie să ne închinăm Tatălui în *duh* și adevăr. Acest lucru se află acolo tocmai în contrast cu închinarea din Vechiul Testament, care era îndreptată mai ales către omul natural *în carne* și oase. Totul a fost orientat spre omul natural care să fie capabil să facă această închinare: era ceva pentru simțurile omului (vedere, auzire, mirosire, simțire), veșminte preoțești frumoase, jertfe vizibile, cortul sau Templul. Toate acestea sunt în opoziție cu închinarea „în duh”. Omul nou este un om spiritual, ceresc; născut din nou din apă și din *Duh*, el aduce jertfe spirituale într-un templu spiritual (compară cu 1. Petru 2.5; Efeseni 2.22; 1. Corinteni 15.45-49). În închinarea nou-testamentară, accentul este pus pe ceea ce se întâmplă în *duhul* nostru sau „*în duh*” și este exprimat prin aceea că noi medităm asupra adevărului așa cum el ne-a fost transmis în Noul Testament.

Accentul nu mai este pus pe lucruri exterioare (cum ar fi un Templu vizibil și jertfe vizibile), dar tocmai asta este ceea ce muzica Hillsong reintroduce prin ușa din spate. Într-adevăr nu se introduce un templu vizibil sau jertfe, dar se oferă omului în carne un spectacol „bun” ; se apelează în mod deliberat la toate simțurile care sunt plăcute omului natural în starea lui naturală fără Dumnezeu. În loc de a preocupa duhul cu gânduri profunde despre gloria Fiului în jertfa Sa, în învierea Sa și în glorificarea Sa la dreapta lui Dumnezeu, se iau texte simple, ca niște mantră (formule magice), care nu de puține ori se referă doar la nevoile omului. Și dacă câteodată este inclusă o cântare de închinare, aceasta îl glorifică pe Dumnezeu ca Dumnezeu-Creator. Aceasta din urmă nu este greșit și a fost o parte esențială a închinării lui Dumnezeu în Vechiul Testament, dar este departe de revelația Noului Testament despre ceea ce este închinarea în esența sa cea mai profundă. În acest caz, *urechea* este servită cu melodii antrenante, iar *ochiul* de persoane⁴ devotate și atrăgătoare pe scenă care ating emoțional *simțurile* noastre, în loc ca gândurile noastre să se preocupe cu Domnul.

Ce stă în centru?

Se poate vorbi cu adevărat că Domnul Isus este singurul centru al unui astfel de eveniment (compară cu Matei 18.20)? Atunci când o formație este sărbătorită, aplaudată și aclamată ca niște vedete pop, este acesta cu adevărat locul în care Domnul Isus a promis că va fi „în mijloc” (compară cu Matei 18.20), când de fapt nu El este în centru, ci omul? Aceasta nu este tocmai închinarea în Duh, în care omul cu abilitățile sale naturale este în centrul atenției pe o scenă, oricât de mult s-ar afirma că slava aparține doar Domnului. Dacă am studia exemplele din Vechiul Testament, am vedea care ar trebui să fie punctul central al unui serviciu divin. Apoi, cât de bună a fost „închinarea” într-un astfel de serviciu divin se datorează de obicei performanței celor care erau în centrul atenției pe scenă. În timp ce centrul unui serviciu divin plăcut lui Dumnezeu se află în „performance” singurei jertfe adevărate pe care a adus-o Domnul Isus.

Care închinare este plăcută lui Dumnezeu?

Trebuie să fim atenți la referințele din Noul Testament care ne explică ce este „închinarea plăcută lui Dumnezeu” (1. Petru 2.5). Închinarea (Worship) din Vechiul Testament este strâns legată de slujirea preoțească și servește ca o carte ilustrată pentru închinarea din Noul Testament. Când ne gândim la ceea ce Dumnezeu a acceptat ca închinare în Vechiul Testament, atunci nu putem ocoli Leviticul 1-7, unde ni se prezintă diferitele jertfe (arderea-de-tot, jertfa de mâncare, jertfa de pace, jertfa pentru păcat, jertfa pentru vină). În mod deosebit despre jertfa de ardere-de-tot ni se spune de mai multe ori în Leviticul 1 că Dumnezeu a primit cu plăcere aceste jertfe și că ele erau o mireasmă plăcută pentru El. Acestea erau jertfe „plăcute lui Dumnezeu” în Vechiul Testament.

Acum, creștinul atent trebuie să se întrebe: Ce fel de închinare, ce fel de jertfă este astăzi o „mireasmă plăcută” pentru Dumnezeu? Apostolul Petru face acum o legătură clară cu această slujbă preoțească și slujbă de jertfă din Vechiul Testament și ne îndreaptă atenția spre faptul că noi toți suntem acum o preoție sfântă „ca să aducem *jertfe spirituale bine primite lui Dumnezeu* prin Isus Hristos” (1. Petru 2.5). Și scriitorul epistolei către Evrei ne îndreaptă atenția, de asemenea, spre acest serviciu al jertfelor și îl transpune la biserica Noului Testament, spunând: „Prin El deci să-l aducem neîncetat *jertfă de laudă* lui Dumnezeu, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui” (Evrei 13.15). Așadar, noi nu mai oferim jertfe în adevăratul sens al cuvântului, ci aducem singura jertfă adevărată, Domnul Isus - este o jertfă *spirituală* pe care o oferim astăzi, este o amintire, un memorial al jertfei Sale unice adusă o dată pentru totdeauna. Dacă ne întrebăm ce Îl bucură pe Dumnezeu, unde, vorbind simbolic, se ridică o „mireasmă plăcută”, atunci aceasta este viața și jertfa Domnului Isus. Peste acest Fiu cerurile s-au deschis de mai multe ori. Este pe deplin clar ce și, mai ales, cine este adevăratul subiect al închinării în Noul Testament.

În Noul Testament, totul este spiritual: suntem născuți din Duhul (Ioan 3.5), suntem o locuință a lui Dumnezeu în Duhul (Efeseni 2.22), aducem jertfe spirituale (1. Petru 2.5) și ne închinăm „în duh și adevăr” (Ioan 4.24). Noi aducem înaintea lui Dumnezeu slava Fiului prin jertfa Sa. Aceasta este închinarea nou-testamentară în esența sa cea mai profundă; așa este adorat Tatăl în duh și adevăr. Noi exprimăm aceste jertfe mai ales în comun în contextul Cinei Domnului, prin care vestim moartea Domnului - jertfa Sa pentru Dumnezeu și pentru oameni (compară cu 1. Corinteni 11.26). Căci în 1. Corinteni 10 se menționează că noi sărbătorim Cina Domnului la *Masa Domnului*. În 1. Corinteni 10, Masa Domnului stă în legătură cu altarul din Vechiul Testament, iar în Maleahi 1, altarul de jertfă este numit de mai multe ori Masa Domnului (compară cu Maleahi 1.7,12). Despre toate acestea, însă, se aude foarte puțin în Church Hillsong.

Deci, accentul închinării nou-testamentare nu se mai concentrează pe ceea ce este vizibil, ci pe ceea ce este nevăzut. Totuși, în serviciile divine Hillsong, accentul se pune foarte mult pe manifestarea exterioară; este practic o întoarcere la închinarea iudaică, unde totul era de asemenea îndreptat spre omul natural în starea sa păcătoasă. Se simte, poate inconștient, exact ceea ce apostolul Pavel le scrie credincioșilor din Corint: „Dar omul natural [fiire] nu primește lucrurile Duhul lui Dumnezeu, *deoarece sunt nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște*, pentru că ele se judecă spiritual” (1. Corinteni 2.14). De aceea „omului fiire” i se oferă ceva pe care îl poate cunoaște și pe care nu l-ar numi nebunie. Este perfect normal, conform învățăturilor Sfintei Scripturi, ca atunci când un necredincios participă la un serviciu divin, el trebuie să numească, din punct de vedere omenesc, ceea ce aude ca fiind o nebunie. Dacă Dumnezeu nu-i deschide inima,

el nu poate cunoaște „ceea ce este de la Duhul lui Dumnezeu” - nu trebuie să ne îngrijorăm de acest lucru, ci mai degrabă ar trebui să ne rugăm în sinea noastră ca Dumnezeu să deschidă ușa inimii vizitatorului necredincios pentru ca el să cunoască „că Dumnezeu este cu adevărat în mijlocul vostru” (1. Corinteni 14.25).

Ar trebui necredincioșii să se închine lui Dumnezeu?

Dar ce se întâmplă într-un „serviciu divin” Hillsong? Partea Worship de închinare este folosită tocmai pentru a-i câștiga pe oameni care nu sunt familiarizați cu biserica, și nu în cele din urmă mulți oameni au declarat de pe internet, că au fost atrași în special de muzică. Desigur, acest gen de muzică atrage oamenii din afara bisericii, pentru că în întregime este o muzică lumească, iar când este interpretată atât de profesionist cum se întâmplă uneori în Hillsong Church, nu este de mirare. Întrebarea este, dacă astfel de oameni au ajuns cu adevărat la adevărata credință sau dacă ei fac parte din cei mulți care într-un moment emoțional au luat o decizie aparentă pentru Isus și despre care Domnul va spune la sfârșit: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! nu în Numele Tău am profetit [am cântat cântece Worship minunate în Numele Tău], și nu în Numele Tău am scos demoni și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări de putere [minuni]?» Și atunci le voi spune deschis: «Niciodată nu v-am cunoscut; plecați de la Mine, lucrători ai fărădelegii!»” (Matei 7.22,23). Încercarea de a ajunge la necreștini cu muzică Worship nesocotește limbajul clar al Sfintei Scripturi, care spune de mai multe ori în Proverbe: „Jertfa [închinarea/Worship] celor răi este o urâciune pentru Domnul” (Proverbele 15.8; 21.27; compară cu Evrei 11.6). Nu, închinarea este pentru oamenii credincioși, și chiar și aceștia ar trebui să intre în Locul Preasfânt numai după ce s-au examinat pe ei înșiși, când își urmează drumul în judecata de sine. Niciodată un credincios nu ar trebui să se apropie de Dumnezeu cu Worship/închinare, atunci când păcatele nejudicate pe care le cunoaște îi stau în cale. El trebuie să-și lase jertfa (Worship/închinarea) înaintea altarului și să îndepărteze mai întâi obstacolele (compară cu Matei 5.23,24).

Tradus de la: [Eine kritische Untersuchung der Hillsong Church \(3\)](#)

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Roger Liebi, în prelegerea sa „Ist Musik wirklich neutral?” [„Este muzica cu adevărat neutră?”], spune următoarele:

Bătăile de tobe motorice-ritmice duc la faptul că starea de veghe a creierului devine limitată și închisă. Din aceasta rezultă transa/delirul. Se ajunge la o percepție redusă a timpului și a spațiului, controlul corpului devine redus, procesele de gândire devin slăbite (gândirea critică devine dezactivată). Apar sentimente de fericire.

[2] Vezi Johannes Blöcher-Weil, „Hillsong-Musiker Marty Sampson verliert seinen Glauben” (13.8.2019) pe <<https://www.pro-medienmagazin.de>> [Acces: 22.02.2020].

[3] Vezi <<https://www.youtube.com/watch?v=kJgN39yJjRM>> [Acces: 09.01.2021]

[4] Un raport al Bisericii Hillsong spune: „Predica din ziua de azi vine de la Joanna Haverkamp, în timp ce „bestlooking preacher in the world” [„cea mai frumoasă predicatoră din lume”], cheamă pe soțul ei pe scenă.” Sursa: <https://rp-online.de/nrw/staedte/duesseldorf/hillsong-church-in-duesseldorf-zu-besuch-im-gottesdienst-der-freikirche_aid-17819321> [Acces: 09/01/2021]